

ת"פ 41167/11/22 - מדינת ישראל נגד יוסי פינצ'וק

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 41167-11-22 מדינת ישראל נ' פינצ'וק(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

יוסי פינצ'וק

גזר דין

כתבי האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1966 (להלן - חוק העונשין); גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 40(ג) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום); ונטילת/החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, בכוונה להשתמש בו, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום (להלן - התיק העיקרי).

2. על פי עובדות כתב האישום בתיק העיקרי, ביום 31.10.22 נכנס הנאשם בשעות הבוקר לבית המתלוננת, ילידת 1931, כאשר דלת הכניסה הייתה פתוחה, וזאת בכוונה לבצע גניבה. הנאשם גנב מבית המתלוננת תיק ובו חפצים אישיים, כרטיס אשראי וכן מחשב לוח שהונח על הספה בסלון. עוד באותו היום ביצע הנאשם משיכות כספים ממכשירי כספומט, באמצעות כרטיס האשראי של המתלוננת, בסכום כולל של 12,966 ₪ כמפורט בטבלה שבסעיף 4 לכתב האישום.

3. להשלמת התמונה יצוין כי הן תיק המעצר והן התיק העיקרי נידונו בפני וזאת בהסכמת הצדדים. עם תחילת ההליכים הוריתי על העברת הנאשם למעצר באיזוק אלקטרוני ואף הפניתי את עניינו לקבלת תסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי במסגרת התיק העיקרי. ואולם, לאחר כשבועיים הפר הנאשם את תנאי הפיקוח ונעצר עד תום ההליכים המשפטיים, ולכן לא נמצא מתאים לשילוב בבית המשפט הקהילתי. אציין עוד שלאור ההפרה הגישה המאשימה בקשה לחילוט הערבויות והצדדים הסכימו שהבקשה תידון במסגרת הטעוניהם לעונש ואתייחס לנושא בהמשך.

4. טרם מתן גזר הדין, ביקש הנאשם לצרף שלושה תיקים נוספים (פל"א 422865/22, פל"א 423689/22, פל"א 464929/22) בהם הודה והורשע בעבירות התפרצות למקום שאינו מגורים, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין;

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; וניסיון פריצה לבניין שאינו מקום מגורים, לפי סעיף 407(א)+סעיף 25 לחוק העונשין (להלן - תיקי הצירוף). על פי העובדות, ביום 12.9.22 בשעה 12:30 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לחדר כושר באמצעות מפתח שהוסתר בארון החשמל, נכנס פנימה וגנב מזומן בסך של ₪ 1,000 שהיו מונחים בקופה בתוך שידה. כמו כן גנב הנאשם מתוך ארון החשמל שלושה ממירים של חברה הוט. למחרת, ביום 13.9.22 בשעה 06:58 ניסה הנאשם להתפרץ לעסק נוסף באותו מקום, בכוונה לבצע גניבה, בכך שניסה לפתוח את דלת העסק באמצעות מפתח ומשלא הצליח, חיטט בארון החשמל ובמקומות נוספים, במטרה לאתר את המפתח לדלת הכניסה אך ללא הצלחה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. הטיעונים לעונש נשמעו בשני מופעים, שכן לאחר צירוף התיקים השלימו הצדדים טיעון. ב"כ המאשימה עמד על חומרת העבירות, ריבוי והערכים המוגנים שנפגעו. נטען כי העבירה בתיק העיקרי בוצעה כלפי קשישה כבת 91 ופוטנציאל הנזק הוא אפוא ממשי. ביחס לתיקי הצירוף נטען שיש לקבוע מתחם ענישה אחד בשל העובדה שמדובר בהתפרצות לשני עסקים באותו בניין משרדים, השייך לאותם בעלים ובסמיכות זמנים. כן נטען שסכום המזומן לא הוחזר והניסיון לפרוץ לבית העסק (בפעם השנייה) לא צלח אך בשל העובדה שלא נמצא מפתח תואם. ביחס למתחם העונש נטען שבתיק העיקרי הוא נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר ובתיקי הצירוף בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר. המאשימה טענה כי עברו הפלילי של הנאשם מכביד וכולל, בין היתר, עבירות רכוש וכי הוא אף ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח. לגופו של עניין טענה המאשימה שיש צורך בענישה הרתעתית וביקשה לתת בכורה לשיקולי ההרתעה וההלימה ולמקם את עונשו בחלקם העליון של המתחמים להם עתרה, בצירוף ענישה נלווית. ביחס לחילוט הערבויות טענה המאשימה שמדובר בהפרה בוטה של תנאי הפיקוח ועתרה לכן לחילוט סכום המזומן וכן ההתחייבות.

6. ב"כ הנאשם טענה שיש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין מכלול האירועים. נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו בסמיכות זמנים והעובדה שטרם הוגש כתב אישום בתיקי הצירוף אינה צריכה לפעול לחובתו של הנאשם. כן הודגש שהרקע לביצוע העבירות זהה והוא מצוקה כלכלית של הנאשם. ביחס למתחם הענישה נטען שהוא נע במקרה זה בין תשעה חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר. נטען כי נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות, הוא מתמודד עם התמכרות לסמים, מטפל לבדו באמו החולה ומפרנס שני ילדים קטנים. הסגורית הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לרבות בתיקי פל"א בהם כאמור טרם הוגש כתב אישום, חסך זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלוננים. כן ציינה כי הגם שלחובתו עבר פלילי מכביד יחסית, מדובר בעבר ישן ולמעלה מעשר שנים לא נפתחו נגדו תיקים פליליים. ההגנה עתרה לאור כך למקם את עונשו בחלקו התחתון של מתחם הענישה. ביחס לבקשה לחילוט הערבויות נטען כי הנאשם היה נתון לאיומים של גורמים להם הוא חייב כספים והפר את התנאים במטרה להימלט מהם. עוד נטען שהסכום הופקד בפועל על ידי אמו המתקיימת מקצבת ביטוח לאומי וכי הנאשם, המטפל בה, צפוי לעונש מאסר. לכן ביקשה ההגנה שלא להורות על חילוט הערבויות.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי הוא מבין שטעה וביצע עבירות חמורות. כן תיאר הנאשם את מצבה של אמו וכי הוא שמטפל בה והביע רצון להשתלב בטיפול על מנת להיגמל מסמים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. הצדדים חלוקים בשאלת מתחמי הענישה. המאשימה כאמור עתרה לקביעת מתחמים נפרדים לתיק העיקרי ולתיקי הצירוף בעוד שההגנה טענה שיש לקבוע מתחם אחד לכל האירועים. לדידי הדין עם המאשימה. הגם שמדובר בעבירות בהן התכנית העבריינית דומה, הן אינן מקיימות את מבחן הקשר ההדוק. קיים פער זמנים בין האירועים, מדובר במתלוננים שונים ובמקומות שונים וזולת נטייה לעבריינות אין כל קשר בין העבירות ולכן אין לראות בשני כתבי האישום הנפרדים משום אירוע אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.120144); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); עפ"ג 12662-08-17 מדינת ישראל נ' יעקב כהן (26.10.2017)). עם זאת אדגיש שבכוונתי להטיל עונש אחד בגין מכלול האירועים שכן ענישה נפרדת נראית בעיני מלאכותית במקרה זה.

9. פריצה פוגעת בקניינם של הבעלים ובפרט כשמדובר בדירת מגורים. כמו כן - ולא אחת זהו העיקר - גורמת היא לפגיעה קשה בשלוות רוחו, בפרטיותו וביכולתו של קורבן העבירה לחוש בטוח בביתו-מבצרו או במקום עבודתו (ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008)). הדברים מקבלים משנה תוקף ביחס לתיק העיקרי שעה שמדובר בקשישה כבת 91. ראו:

"עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו ... יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדלת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידוע כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי". (רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.2022)).

10. המעשים בהם הורשע הנאשם בתיק העיקרי תוכננו היטב ונמשכו זמן לא מבוטל (ראו שעות הביצוע בטבלה שבסעיף 4). אכן, הנאשם לא "פרץ" לדירה, אלא "רק" נכנס דרך הדלת הפתוחה ואולם, כניסה לדירה שדלתה פתוחה מעידה בצורה ברורה שבעל הדירה מצוי בתוכה ומכאן שהאפשרות למפגש היא בסבירות גבוהה ולא אחת אף כמעט בטוחה, כך שהאירוע עלול להסלים ולהוביל לפגיעה בנפש. לכך יש להוסיף כי הנזק שנגרם משמעותי יחסית. הנאשם נטל מבית המתלוננת רכוש אישי וכן כרטיס אשראי באמצעותו נמשכו קרוב ל-13,000 ₪ מכספומטים שונים בטווח זמן של כשעתיים, במהלכן ביצע 16 משיכות של כספים, ללמדנו על הנחישות שהפגין כדי למצות עד תום את שלל הגניבה. בעניין זה אציין שאין מדובר בביצוע עסקאות מרמה בכרטיס אשראי, לגביהן לרוב בעל הכרטיס מזוכה על ידי חברת האשראי בגובה החיוב, אלא במשיכת מזומן ממכשיר כספומט (ויש להניח שהמספר הסודי היה צמוד לכרטיס) כך שהנזק נגרם למתלוננת עצמה. אציין עוד שהנאשם גנב אף מחשב טאבלט ולאור המידע שאגור כיום במחשבים אישיים, מדובר

בפוטנציאל נזק משמעותי נוסף. כן אדגיש שהרכוש לא הוחזר. נקודה נוספת הראויה לציון היא זהות קורבן העבירה. מדובר באישה כבת 91, שנטען שמצבה סיעודי והיא אינה יוצאת מביתה. בכתב האישום לא צוין שהנאשם היה מודע לעובדות אלו, אך המאשימה טענה שהוא בוודאי הבין את גילה מהמסמכים שנגנבו שכללו דרכון וכרטיס קופת חולים. ההגנה לא התנגדה לטיעון זה ולדידי יש להביאו בחשבון, אם כי אעשה זאת במידה זהירה ובקשר למשיכות הכספים בלבד (שכן רק בשלב זה ניתן לומר שהנאשם עיין במסמכים).

11. ביחס לתיקי הצירוף אציין כי מדובר בהתפרצות וניסיון התפרצות לשני בתי עסק באותו הבניין, שלא בוצעו בדרך אלימה אגב שימוש בכלי פריצה או שבירת חפצים אלא בכניסה מהדלת באמצעות מפתח שהוחבא במקום. כן אציין כי באירוע מיום 13.9.22 לא הושלמה העבירה בשל העובדה שהנאשם לא מצא את המפתח ועזב את המקום. ביחס לנזק שנגרם מדובר בגניבת כסף מזומן בסך 1,000 ₪ שלא הוחזר וכן בגניבת שלושה ממירים של חברת הוט שלא פורט ערכם.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של פריצה או כניסה לדירה מחמירה ובית המשפט העליון קבע לא אחת שיש לנקוט יד קשה כלפי המבצעים עבירות אלו. הדברים נכונים גם כשמדובר בהתפרצות למבנה שאינו משמש למגורים אלא לעסקים. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 4830/20 **אשר סויסה נ' מדינת ישראל** (28.7.2020), בו הורשע הנאשם בשני כתבי אישום בעבירות התפרצות וגניבה ונגזרו עליו ארבע שנות מאסר, הופעל מאסר מותנה והוטלו עונשים נלווים. בכתב האישום הראשון התפרץ הנאשם בשני מועדים למשרדים בבניין, הותירם באי סדר וגנב מאחד מהם מחשב נייד. בכתב האישום השני הורשע הנאשם בהתפרצות לדירת מגורים ממנה גנב מעל ל-9,000 דולר, שתי שרשראות ועגילי זהב. לחובת הנאשם היה עבר מכביד והוא ריצה עונשי מאסר בכליאה. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור וצוין כי "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרת הרבה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח בביתו-מבצרו, ופוגעת באורח קשה בקניינו ובפרטיותו (מהעת האחרונה, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.6.2020));" רע"פ 4789/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וגניבה ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בשעת לילה מאוחרת התפרץ הנאשם לבית מגורים, גנב מספר פריטים ביניהם טלפון נייד ושעונים ונמלט מהמקום לאחר שהמתלוננת התעוררה משנתה, הבחינה בו והחלה לצעוק. בית משפט השלום קבע כי המתחם נע בין 13 חודשי מאסר בפועל ועד 29 חודשי מאסר ובית המשפט העליון הדגיש כי העונש הולם את חומרת המעשים וכי "אף לו היה נגזר על המבקש עונש חמור יותר - לא היה מקום להקל בעונשו"; רע"פ 6607/21 **אמיר חסון נ' מדינת ישראל** (21.10.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לדירת מגורים בצוותא, גניבה והיזק לרכוש במזיד בכך שביחד עם אחרים התפרץ לדירת המתלוננים בשתי הזדמנויות וגנב כספת ובה מעל לחצי מיליון שקלים, דרכונים ומפתחות. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל ונקבע כי המתחם שנקבע (10-24) מקל ועונשו הוחמר לעשרה חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 30,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי העונש אינו חורג מרמת הענישה הנוהגת והוא אף מקל; רע"פ 689/20 **גבאי נ' מדינת ישראל** (28.1.2020), בו הוטלו על נאשם 12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לדירה שבוצעה בדרך של שבירת סורגי חלון, כניסה לדירה וגניבה של תכשיטים בשווי 6,000 ₪. בית המשפט העליון ציין כי העונש אינו מחמיר יתר על המידה ודחה בקשה למתן רשות ערעור; רע"פ 512/22 **חאלד דגמש נ' מדינת ישראל** (23.3.2022), בו הוטלו על נאשם בעל עבר פלילי 20 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי (כך שסה"כ הוטלו עליו 27 חודשי מאסר) בגין פריצה לדירה שבוצעה בשעת

לילה מאוחרת באמצעות מפתח מותאם; רע"פ 1857/21 **חאלד עיד נ' מדינת ישראל** (17.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לדירה וניסיון גניבה ונידון ל-10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה היה נעדר עבר פלילי ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו בשל סירובו ליטול חלק בהליך טיפול; רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.2018) בו הוטלו על נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת, 14 חודשי מאסר תוך שנקבע מתחם הנע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר; עפ"ג 49009-12-21 **מדינת ישראל נ' חליל** (28.12.2021), בו הוחמר עונשו של נאשם שפרץ לדירה וגנב ממנה כספת שהכילה רכוש ל-15 חודשי מאסר. בעניין זה קבע בית המשפט המחוזי שגבול התחתון של מתחם הענישה אינו נמוך מ-12 חודשים; ביחס למדיניות הענישה בעבירות של שימוש לרעה בכרטיס חיוב, ראו רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015) והעונשים שהוטלו על הנאשמים בזיקה למספר העבירות בהן הורשע כל אחד מהם; כן ראו: ת"פ 31429-09-18 **מדינת ישראל נ' לב-ארי** (23.0.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב בכך שגנב כרטיס אשראי מקשישה בסמוך לכספומט ובאותו היום ביצע משיכות מחשבונה הפרטי בסך כולל של למעלה מ-11,000 ₪. הנאשם נידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, חרף המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בתיק העיקרי, בנסיבות ביצוע, נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל. ביחס לתיקי הצירוף נע המתחם בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים שאין מקום לחריגה ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום וכי עונשו של הנאשם אמור להיגזר אפוא בגדרי מתחם הענישה. המחלוקת היא למעשה בעניין מיקום העונש בתוך המתחם, תוך שההגנה ביקשה שהעונש יהיה בגבול התחתון של המתחם ואילו המאשימה ביקשה להחמיר ולמקמו בחלק העליון של המתחמים ולהורות על צבירת תקופות המאסר.

15. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (יליד 1987) ואת הודאתו בביצוע מכלול העבירות, אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם, ושמא בעיקר, את עדות המתלוננת בתיק העיקרי שהיא קשישה כבת 91. ראיתי בהודאתו כמבטאת קבלת אחריות וחרטה. כן הבאתי בחשבון את נסיבות חייו כפי שפרטה הסנגורית ואת מצבה הרפואי הנטען של אמו, בה הוא תומך. הבאתי עוד בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים ובמעצר ואת הפגיעה שתגרם לו ולבני משפחתו בשל העונש שיוטל עליו. ברי בעיני שעונש מאסר בכליאה עלול לפגוע בנאשם ובבני משפחתו באופן לא קל והבאתי נתון זה בחשבון.

16. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד של הנאשם. מדובר בבחור צעיר יחסית, שצבר לחובתו הרשעות פליליות רבות ובמגוון עבירות, לרבות רכוש ואלימות, ואף ריצה מספר מאסרים מאחורי סורג ובריח, כאשר האחרון בהם למשך 40 חודשים, אשר הוטל עליו בשנת 2011 בגין שוד בחבורה. עם זאת, ראוי לציין שלאחר שחרורו לא עבר הנאשם עבירות נוספות ונראה שהוא עשה ניסיון לנהל אורח חיים נורמטיבי. בעניין זה אציין שיש להצר על כך

שלא עלה בידי הנאשם למנף את ההליך לצורך שיקום וגמילה מסמים. כפי שהוזכר לעיל, בתחילת ההליך הופנה הנאשם לבחינת התאמתו לבית המשפט הקהילתי, הליך שהיה מסייע לו לשקם את חייו, אך הוא הפר את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני באופן בוטה, דבר שהוביל למעצרו ולביטול האפשרות (אף המעשית) לשלבו בבית המשפט הקהילתי. אצין עוד שלאחר הטיעונים לעונש הגישה הסנגורית בקשה לקבלת תסקיר, אותה דחיתי, בשל כך שמטרתה הייתה בחינת אפשרות שילוב הנאשם בהליך גמילה אשר חייב את שחרורו ממעצר ולא ראיתי הצדקה לעשות כן לאור הפרת תנאי המעצר באיזוק.

חילוט הערבויות - דין והכרעה

17. בנקודה זו באים אנו לדון בתוצאה נוספת של הפרת תנאי המעצר באיזוק והיא בקשת המאשימה לחילוט הערבויות שהופקדו במטרה להבטיח תנאים אלו. כפי שצוין לעיל, הצדדים הסכימו שבקשת חילוט הערבויות תידון במסגרת גזר הדין ולא בתיק המעצר. טרם דיון לגופו של עניין, אפרט בקצרה את השתלשלות הדברים.

18. ביום 31.10.22 נעצר הנאשם בגין העבירות מושא עניינו. עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת "בקשה לשחרור בערובה בתנאים מגבילים". ביום 27.11.22 נעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני ולהבטחת קיום תנאי הפיקוח חתמו שני המפקחים על ערבות צד ג'. כן חתם הנאשם על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪ והפקיד סך של 3,000 ₪. ביום 14.12.22 החליט הממונה על האיזוק להפסיק את מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני לאחר שקרע את האזיק, עזב את מקום הפיקוח ואותר ברחוב רק לאחר יומיים. בהחלטה מיום 21.12.22 אושרה החלטת הממונה והנאשם נעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

19. בעקבות הפרה זו הוגשה הבקשה לחילוט הערבויות ואדגיש שמדובר בהתחייבות עליה חתם הנאשם וסכום המזומן שהפקיד. ביחס ליתר הערבויות לא הוגשה בקשה. המאשימה טענה שאין מחלוקת בדבר ביצוע ההפרה וכי לאור הנסיבות יש להורות על החילוט כמבוקש. ההגנה התנגדה לבקשה וטענה כי ההפקדה הכספית בוצעה בפועל באמצעות כספי אמו של הנאשם, אישה מבוגרת וחולה המתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי והחילוט יפגע בה. כן נטען שהנאשם נאלץ לעזוב את מקום הפיקוח בשל איומים על חייו וחיי אמו וממילא הוא צפוי למאסר משמעותי כך שאין יעילות בחילוט.

20. סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט ערבויות שניתנו להבטחת קיום תנאי שחרור מצויה בסעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (בש"פ 2823/19 **אידה גדמילוב נ' מדינת ישראל** (10.6.2019)). סמכות זו קמה עם הפרת התנאים. באשר לטיב הראיות שעל המאשימה להציג לצורך עמידה בנטל הנדרש בשלב זה, אזי העמדה המקובלת בפסיקה היא שדי בקיומן של ראיות לכאורה להפרת תנאי השחרור (בש"פ 6704/19 **יעקב בן שטרית נ' מדינת ישראל** (30.10.2019), פסקה 6). בעניינו אין מחלוקת שקיימות ראיות לכאורה בנושא והסנגורית אישרה זאת (עמ' 10 שורה 21 לפרוטוקול). כן אצין שמדובר בסמכות שבשיקול דעת ובית המשפט רשאי להימנע מהוראה על תשלום הערבות, או אף להורות על תשלום חלקי בלבד (בש"פ 1902/19 **מירי אביטן ואח' נ' מדינת ישראל** (2.6.2019) להלן - **עניין אביטן**). בעניין זה בוחן בית המשפט בין היתר את מהות העבירה בגינה שוחרר המשיב בערובה ואת טיב ההפרה (בש"פ 8626/04 **צ'וסקין נ' מדינת ישראל** (10.10.2004)).

כן אציין שבפסיקה נקבע כי "יחס סלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודדן בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנועד להגן על חירותו של הנאשם" (בש"פ 6747/13 **אור דורני נ' מדינת ישראל** (8.1.2014)). משכך, דווקא על מנת להבטיח שבתי המשפט ימשיכו להעדיף שחרור בערובה על פני מעצר, נדרשת הקפדה על חילוט הערבויות במקרה של הפרה (עניין **אביטן**, פסקה 59).

21. ומן הכלל אל הפרט. הנאשם היה עצור באיזוק. הוא הפר את תנאי הפיקוח באופן בוטה ואף בוטה מאוד. הוא קרע את האזיק האלקטרוני ועזב את מקום הפיקוח למשך מספר ימים עד שנעצר על ידי המשטרה ברחוב. עם זאת, לא נטען שלהפרה נלוותה עבירה נוספת והבאתי בחשבון עוד שמדובר היה בהפרה ראשונה, אם כי לנתון זה משקל מצומצם על רקע מהות ההפרה והעובדה שהיא בוצעה זמן קצר מאוד לאחר תחילת התנאים. כן הבאתי בחשבון את מהות העבירה בגינה נקבעו התנאים המגבילים.

22. לאחר שהבאתי בחשבון את מכלול השיקולים, אני מחליט להורות על חילוט הסך של 3,000 ₪ שהופקד בקופת בית המשפט וכן להורות על תשלום סך של 5,000 ₪ מתוך הערבות עליה חתם הנאשם. סכום הערבות ישולם בתוך 90 יום. בעניין זה הבאתי בחשבון את העונש שיטל, לרבות הפיצוי, וכן את המצב הכלכלי הכולל של המשפחה.

23. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **22 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 31.10.22 - 27.11.22, ומיום 13.12.22 ועד היום.
- ב. **מאסר על תנאי למשך 6 חודשים** והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע שהיא פשע.
- ג. **מאסר על תנאי למשך 3 חודשים** והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע שהיא עוון.
- ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת בתיק העיקרי, ע"ת מס' 3, בסך של 15,000 ₪ וכן את המתלוננת בתיקי הצירוף (ד"א) בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.7.23. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננות ותביא לידיעתן תוכנו של גזר הדין.
- ה. בשל מצבו הכלכלי הנתען של הנאשם, סכום הפיצוי שהוטל, החילוט ותקופת המאסר, אני נמנע מהטלת קנס.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 7

